MS 10102

אוסף פסקי דין מרבני מארוקו.

[18th-19th cent.]

System no. 0088331

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

905:33

MS. 10102

(88331)

MS 10102 1905:33
(88331)

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

LIBRARY
The Jewish Theological Seminary of America
04712 (88331)

[illegible]

שאלה ראובן עשה לשמעון חנות ופקדון ונגנבו ונגנבו
ונאנסו כן לראובן שמעון הפקיד לו מה לו שמעון שיקבל
מראובן. תשובה כל מה שנגנב ונאנס לא חייב שמעון לשלם
לו שום דבר אלא מה שיקח שמעון ויעשה לו ראובן רצון
כמו שנבאר כל מה שאמר בלא שום חבלה לא חייב שמעון
מה שלקח בגדים ראובן לא חייב שמעון מה שלקח בגדים ראובן
שאלה ראובן נתן לשמעון בגד לקיים לו מצוה ונשברו לו אחר
מתנה ונתן לו בגדים אחרים מה לקיים לו מצוה
תשובה אם נתן בגדים אחרים לקיים לו מצוה אם שבר
מתנה לא לקיים לו מצוה אם נתן בגדים אחרים לקיים לו מצוה
ביום אחר אחרים לא מה שנשברו לו מתנה ונתן לו בגדים אחרים
לא יכול לבקש מראובן מה שנתן לו ראובן
בשביל שלא לבקש מראובן מה שנתן לו ראובן
כל מה שלקח לא יכול לבקש מראובן מה שנתן לו ראובן
שאלה תשובה שנפסדה לו לא חייב בפסדה כי חייב לשמור
לתת לו בגד כמו לא נפסדה אחר תשובה ב' פעמים לא
יכול בגדים לא אחרים אלא כמו בפסדה לא יכול בגדים
עם מה שלקח ראובן לא יכול עם מה שלקח ראובן
שאלה ראובן שנתן לבן חבירו עם בגדים שלו בגד חבירו שנפסד
מה לא ראובן לא מחלבן לא בגד שלו שנפסד מה לא
תשובה אם בגדים אחרים לא מחלבן לא מה שנפסד

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

והיה נמצא [illegible] לדבר לאבותיו עמה [illegible]
[illegible] שלא [illegible] שעבד שפרה בחצר ושל [illegible] בחצר ושל [illegible]
מעשר [illegible] בחצר [illegible] שבדין שלא [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בתמרת לאוכן כיל כרכנ"ב ומרה והמתת בעיח כיו לחלה ועל כיב
לאון לשירות וכן בכל נכרו על הזרן לאוי לעתור לשרת נאוש
שיתן לאכיו מכי תקוס והוא יעות המרה כי אין לכיו לאי לה והנא
יוהה תכח זקנו וכלריל מ' ריא מה כתב עליס תאתנא רתנ לעיר
הכן תכח לאכיב לאכא יריתנא ונר שהן כן ומשמ ומענרן נכונה וכן
ע' תתנו תולכנ"ל מכן הכן יעות המרה כתרוס לאכיו לאוכ ישא
כנשר כרור ותנוס כתוחה ותא כיהונו זלנמ"

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [

[illegible]

[illegible] לא לשון נבואה דבר, היינו שהקב"ה חוזר לאמצעות אותו שעלה עליה בא עליה אותו שהיה
בעולה לבעל שהיה לפני שהיה לו חזקה בעולה בלבד שהיה) לבעל כל הדברים שאמר הכתוב
ובשביל זה שלא לשון שהיה מקבלת לו ולא לו שהקב"ה אמר בעצמו בראשון לאחרון
מקבלת בעל אם כן מה כל לבעל עבד שהבעל ובנבואה בו חלו עליה חיות עליה
שלשה חדשים, אמרה נבל לחלל לבעל אמר בפלאים יב ונקל לחלל לבעל אלפים וה ולפי נבואה
לו נבואה אם בראשון צריכה לתשובה ולא יום וה ולפי בבואה אם בראשון וה ואם לא
שלא בכל בשלה בנו ולא בכל בשלה לבעל אמרה לו הקב"ה בראשון אמר לו בראשון אמר לו שלחתי
חלום לו לבעל שלשה לבעל עבדי אמרבונה, ולא לבעל אמר לו לבעל לשון אם לבעל אמר לבעל
בנבואה ואם בחלום, ולא בבעל בשנה ולא בבעל בלבד לבעל. ולא מבואר בבעל בלבד
מה אמר בעל שבבעל בשנה בבעל בלבד בבעל בנבואה לבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל
לו לבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל
לבעל שבבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל בבעל ב

לתוכה כמה, ומשנה לבד לשנה הקודמת לשון אחר דין נשנה, דכל לשון נשנה אינו
חדשות, וכל הדברים לשון חדשות, ולא נכתבו לבד הם, ולזה לא יתחייב כל פרק ל' בלשון
עצמו, אבל כבר הקדים בה לומר לדבר אחר שמחדשות נשנה אין תשנה לחדשות, אלא
בשנותם מעלה לבל לא יש הבחנה לא, הם שבכל לא ובכל נשנה שלא לדבר אחר נלמד
בחא לבסוף בדבר פרק ובכל הקדמים לנחל מן הבשלה שהיא מלא לשמור על מצות בחא
אם מין בגד ומלה ומלאה ובל הנלמד ומלאכתם בזה שלבד מלא לבחינה מ נעבד ובכל מעבד
אל עצמו, ובכל מעבד מלאכה בשלמה אין שום כל הנמצאים מעבד מצות שבחינה בגדים, אלא
חדשות לא חדשות) ולא שנותם מעלה, ולמה שבכל מצות ובמלאכה הלשון הוא לבחינה
מצות יחיד מצות לבדו בדרך הראשון ולבדו פרסם לא חדשות לא חדשות, לא שנותם
מעלה מה, ומלבדו הדרשה הבדל בלא שנותם לבחינה ואחר) ולא מלאכה, ובכל נשנה מ
לא בגד מנוגד שנבחר בדבר) ובמה חבר) לא כמה מעל) לחדשות לא חדשות) עצמו, ולזה
לא לעצמו כלל, ובכל הראשון בדבר שלבדו שלבדו ובדין בהשלמה מקום לזה סבבה אין מ
לבד לבסוף הקודם בהשלמה לא חדשות לא חדשות), ובכל מלבדו לא לחדשות, שמלא לבחינה
פרשה הבדל מעבד עצמו לבד, ולבד מבדל לשון לחדשה בהמה שלבדו הבדל הנשאר נמצא לא אין שהם מלאכה
ולשון שלבדו לבד לא לבחינה לשון מנוגד מנוגד מן מלאכה הנמצא לבחינה, ובכל ובמלאכה בהמה
הבדלה, לא לבחינה ובכל הבדל ובמלאכה לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה ובכל הבדל
לבד לבחינה מלאכה לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
הבדלה לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה
לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה לבד לבחינה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ועוד כאן מושגה ליקח כרוב לבשר זה שמוכרים אותו [illegible]
ואשר כמה הנני לבנה הנשל לו מכתב בשבילה של הקרקע ויהיה לו ושאריה שיהיו
שבאמת בעלים של החזקה נגד משקל) כי שבעבור חשקת הקרקע הזה ונתנה לבנה
הבנה ויהי היום כאשר חכנס שרה נמצא מיד הוא קנה שלא הנני הבא על כן
(ושלמה נגד שהקרקע שהיה לבני בזה לתלמידיו אינשל של ובשלים לפרוש [illegible]
הכתוב [illegible] המוכר ויצוה נגד ולתן ויבטח ליהוה אשר הקרקע בחמוק [illegible]
פנים עד נגד (כמוך) ותמני קרוביו ופרשו סך ויהיה לפי המתנגדים בשם פרשו
ישנו ואין לאומרך שנאשנו כי ונגד שנחרה אף ונקם אל תפשע כי לא נמצא אין הבנה
אם שחת נגד לאשרו לבנה לתקם נגד נאמר לא ואל שאר לבנה שנל ; נשנה נמצא
כי בבר והבנה לבני כמ' ונמכר לבם הקרקע כמ' בנה כמ' מקל שלשם כמך כמ
בכרם מן הקרקע שהיום נגד פעלים שנה והכל בהם מסרבים) לא לבם שיהיה [illegible]
לבם יש מם ועדי בשבילם לבנה כם קולמוס לשמנה) מנשה מחזקה כמ' לבשרם [illegible]
ואחר ם שנשנו מה שנשנו הלוקחים כמ' ובבקר שלהם שלקחו עקל ל' נגל בשבילם כבה
ראו לשרשם של הלוקחים שבקנו שיבטלם שהיה של המוקח כמ' ה לא הודעתם שלהם
ואם בני מכר לבם לא מכר לבם מל' נכתב נגל המוקח בקרקע קישה לבבים) ל
יכל שבמו הבני. בגל נחפם ואם היה בבנה מחמת מעלך נגה לא יש שבויים [illegible]
והבנה כמ' בני לבלבוק בקנה הקרקע) כי בבאחרוב המוקח לבשל הקרקע אמנם כי
מנשים כי אחיב בשבילם המקנה יחזה להבא שאין שנם פחות בבבה הקנבשים
כי הבה לחמל לבמ' נגה מחמת חוב או מחמת נבבוב לאין בו בם מקרקעין ובמע נקבי
נחקל מי' הם בשם הרמבם על ישב נגם בשבילם נגה אם יש לו בם הקונה בבב פעם שלא
נמצא על בשם הרמב' על שאין לבם שום עבב נגב נקנבב ב שנעשה הקנבה ב שנים ל
נמלבבה ישב אם יש שמנו הקנה הרמבם) על הבו לא נמצא לשמל שלא כי בקנה לחרוסם כמ
מאשר תקנים) כל לא תקנו לבשאר המוקח לבשלים את מנעם אולי יחנן ל' ויחנון הקר
לבשלו נגם שמלם שבבה שבבשבוב המוקח בות שנעם את הנבנים שם הנקלם שבם ם
הקרקע שנם בבב מנל כמנ' ה בבמלה כל שבלו או הבנבם מנל לבלבם בבחנגם בם
בנם שבם או הבנבם מנבם חב הלבם הבבם לא שבבוב הקרקע נגל בל בם לבחנם ם
לבלבם שבל לבלבם בלי בם לא בקנם בנל בבב מנשנם הלולם יחנן ל' בם מלבם לם בל

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] הרובים עשה העיר לא יכולין לריים חניתוקים אל [illegible] עדיותו הרובים [illegible]
הכן ' תשובה עוסה העיר הין יחסרל בשלמה הוא הלשר [illegible]
עה קיים הרובים עשה העיר אינו שלא כמיע העיר לחנים ולא כלים [illegible]
ותשוס הריים עעדוב הלכנו הלכו ולא כבר עלין העיר לחנים ולא הנשמן ולא עב הרובים
כמונע מלא ' הקיים כיולון ' שב ' מלא המחקל ' אלא ' וזה תנא עמיב ' שב דבר [illegible]
הכל כיולון ' אלא ' ולא ' ומשמשה הנב ' הייתנו לחר עבריינא ולבה פוחת עמריינו
הרובים ' ולאן תשוס הריים עעדות הלכנו הלינו עלי ' יה עשה כלי ' יבל דעשה [illegible]
עלין הרובים פוסלת הלס אינס תשיהם שלא שב הייתנא והנב שמתר לס ישלו הרוב
כלבן עעד כח ' עשבר ' כיבו לב ' ותקנים כו ' ב ' ב ' ולא ' הרוב לתשיל לס יש ' ב
ספר כמונע הנשמיינו סון לון לס עוס הרובים ' עם תלבל לו בשלה ותלבנל ר
ריים ותנא עחלב מלבב עלין העיר לחנים לס לבב ביתנל ולס לא יושל כמלו '
לחנים לס העיר לחנים לא יושל הלא עעד כלא הריים יחסכל בשלמה הנל ' ולפנ ' ת
שלא שב ' הרובים ' שלא כמ ' לבן והריים חזר ותשיל ולין כו נדנד הח ספר ' ותשמנו
עתעבים עעד ותהיינים אוקן שב ' הרובים והולשן העיר ומלבן אוקן והעוס
ויה תמנע הלא נבן לנסב וריים ותלא מלהון

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בשלב הלכה אין משגיח לשאול לעשות דבר חדש לפחות יכל להלכה כ"ח ותשעים כלומר
לעבור ולעשות כ"ח ותשעים, ובקבר הלכה שם עשאוהו עולם יתברך בלא
דמי, דבר עשאוהו לחדש ועם אותה בריה נמצאים נתן נבראשונה בקל בשביל שעדיין
לחדש. ולכליך עשאוהו נמצא לחדש, ובקבר בחרום לחבר שר עיבור בקל תשעה וכן
וכן כך נתן לחדש חדש הקדוש והכל עשאוהו לך לחדש לנחתם ונמצאו מן שלם לא יתבטל
מקבר, ואבר עשאוהו לך לחדש כלל רשם הלכה ושם כאותם שנה בשול עולם הכל עוד
עם שלמי קדן, ושל עיבור מתנה הלכה עולם כל לא עשאוהו בכל זרוב, וקל תנע
הנם ונמצא עשאוהו עולם לא רוחם עלהם הנכר לשמלה בדרן כה עיבור
לשנה ומנירה חלל של עשרה שר חשבון הלמות, ואותה הלכה לשאוהו
לעבר חדש ובלבד עשאוהו לרוחנו כל רשם כאור נתם ונמצא הלכה כלמר
מעבר לחדש כלל הוכן יש לך לשלם כל קדן, ושאוהו עונש מ נבדונו
לעבר ואין ל לשלם שלם חלק מן ומקבר תשלוכ שאוהו עבר שר
ובה הלכה עליהו עולם יצלם לחדש שר עיבורם, ונמצאל שלם יר
בשאוהו עולם כתות ושמש שלו נתן ומשלם סוגת הר הולכו מן השלם,
כמו עולם עוד סוגת עמבדר לבר בחשב עבדיהל לין מעלם לשמשה
ומחלה נמצאים בחשב לחדש עולם עוד בלוקל מעשה ומן הקבר יתם
כל א' כמה חלק הלח הלכה ל' חודשים ושאוהו עם חודשים ובלבד שיעבר
לו עמה ושאוהו כמוהל בעל עולם יגל הכיב, שלם כן הי' יחיל וצל"ל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כבוד ביד תקרל שבין ולא אתנם כשנשאין בתינוק תמך גדול כבוד
כבוד קטן שמקבלין אז אלף וכדומה לו כתנו אלן שמוקבלין לי אלף ו
דומה לי פת יפה סבה לחלל אשה על דעת בחתן שמקבל הפך הבנ
ון אשלם לא חלון אלי בחנם ואנן מהר אנא נתכוון אנא לבבר בשמחת
הלוק חיבת הכלה וקרובים ובהולים עבלולא " וכשם הנא לחי לה כבל
ל זך לאין אבנך ולא ומגדל הפאות כונו אלם יוצה בחתן
אמיך לבלה הון שתק חומיך אשתו אמין לו ומה מת לו מגרשה נם לו
ובה הכל לאנב לבאורה נראה לא נתנבל לבנים לאין לום מקנה
הבל ולו קנין לבנים הוא כון לבתב לה מתנת אביו כל נכסו לחלמי
לה אתש"כ זה זוכה אשה לו נכסים ואשתו אחנו ירשון שאין לו
שר כתבה עבים ולי לי נבל כון המשבר בעלי מפתה ומעבשו לפ
חוב ולבנים לו נכסים חל מעבלו מעתה ואין זה קנין לבנים נם מ
מקומות שנהגין שבאשת הנכבי לינו בוכה מהתנים אנא בחנו נם מקומות
אמרבין כך נתנה נם מקומות אחרי כנהוגא מנהגין כך נתנה ובכל לי
הרוב בל "

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כתובן נחשבתו היו נשלמים לענין הקרקעות הנגרשים אל ולא נבנה מעמנה והוסבה
ביניהם אחר ובטלו כתובה הראשונה ונמצאו כתובה אחרת פלת נבתולי שבעת פעמים
ועל ידה לקיים דבריה והוא שאם ירצה לה בעת ובעונה ההיא לתת לאיזה מקרובו ומעבדיו
ה על כדי סך תקס - אלא יסרב למתנתה ובעת פעירתה כוותה לתת מנכסי בעלה
הגז לנכסי אחי בעלה נצוותה שהיה בקרקע מצויין דבר הראוי לעולם ויזכה אביהם
מע בטיבות הקרקע ההוא כל עוד שבבני הקרקע ובנוף הקרקע לבנו ולבנינלו הבנים ההם
ון בשלהם נוף ופירות ונכל הבעל בלבדו הנוגע לה יים לבניה כמובאר בשער הצוואה
פעירתה מעל עמוד בעלה הגז וקיים את מתנתה ונתן לבנים הגז עי אביהם בעל הסך
קרקע מצויין כדבר אשתו אלמנה חבויות מקרקעותיו וכתב להם שער מתנה כראוי אלא
עת ונו יקשה שנכנסה בלשת לעיר נשלל מן האב הגז שער מתנה הגז בכלל נבין
הבנים הגז היו לכל פירות ב' החבויות הגז מתחלת תוכן תקמ"ז על תוכן תקמ"ו שבבו
ג הבעל הגז ולהה ועוד מעשים ולילך עד היום בכלל. וכעת קמו בני היבם אחי הבעל
שיבם לאשתו השניה של הבעל הגז ותבה בנכסיו ונתלו שני מקצת שני חבויות
שלשה הגז שבנים יבה הבעל הגז בחבויות הגז מבתולה ונלאשונה מבעלהם הראשונים
הוכיחו שער מחאה שמיחה אביהם נגד הב' החבויות הגז כתוב ביב לאיי תקל לטך
עבית אותם לפני כל יצו. והבי עונים בעד הינרשים ולאחרים שהאשה הגז
יבתה לבנים הגז כי אם סך תקס - הילך אשר לו שנתן להם בעלה הגז בעד הסך
ולא ב' חבויות שהם שנים יתר מכלי הסך הגז אם לא שנאמר שבתורת משכונה ונרא
נים לאביהם של הבנים הגז כל עוד שלא נזדמנו לו ומנים בחנה לפרוע הסך הגז ולחוץ
שתנע ידו בחנה לפרוע יפלא אותם ויעמוד בשלו. והנם שמלשון הצוואה משמע לבאולה
האשה הגז צוותה לתת הסך הגז בקרקע מצויין דוקא מלא לבשתילוך היעב בלשון הצוואה
לה שחזרה בה מתנת הקרקע ולא נתנה להם כי אם הסך הגז והוא מתנה שחזרו הסופרים
תבו לבסוף ולל ובשלנלו הבנים הגז הם יעמדו בשלהם שהוא הסך תקס הגז עכ. שהיה
בשלמתו. יעמדו בשלהם ומעלהנסיבו לומר שהוא הסך תקס הגז משמע שבאו לשלנל
ת הקרקע שחזרה בה האשה הגז מתנתו ובל כי הלי חזרה משמע שחזרה מתנתה
הקרקע ונעלה בתנת עמים וכיון שכן נגלו הבנים הגז הסך הגז ונה חבויות
חזרו לנרשו היבם הגז. ונלאב המקבל מתנה הגז תשיב שלשן כאן חזרה כלל שמעה
והוכיחו הסופרים להוסיף שהוא הסך תקס הגז לא באו לשלנל הקרקע שהי כבר צוותה
יהיה בקרקע מצויין שבצוותה שיהיה בדבר המותרים שלא יאכל להם בהנלאה אלא לפי
בלשון הצוואה כתוב ולל ונהלה הגז ויהנה מטיבות הקרקע לעצמו בעוד שהבנים קנים
כ שהלל יהבה בטיבות הקרקע שמשמעו זכות נעוד ומלבקע יהנה משמע אביהם
נאה פורתה ונשמע תענה לומר שמה שביכתה לו לאב הגז הוא שיהנה מטיבות הקרקע
בעמו לבוכיאם להנים בהם ובכוונה בעוד שהבנים קנים לאחר שיגלו הבנים
יר להם הטיבות ההם עם נוף הקרקע. ומשום הכי הוסיפו הסופרים לומר שהוא הסך
קס הגז ולא הטיבות שהטיבות לחלונים ויבתם לו לאב ולא באו לשלנל כי אם הטיבות ולא
קרקע ולא דעקנו בלשונם שהוא הסך תקס לפי שהוא הסך של עמי הקרקע שבצוותה האשה
תן להם. ולכי נמי ליה לשנא שבתבו קולם לזה ובשיגלו הבנים הגז הם יעמדו בשלהם
זם בוותם לשלנל הקרקע הלל יעלו שלהם שהדמים הם דבר המעלנעל ולא נופל בהם לשון
מילה אלא לשון עלנעל לאמנם בקרקע נופל בו לשון עמילה כדכתיב והארץ לעולם עמדת
חובה בו לב נופל עלו ל' עמילה כדכתיב וידעו מלאכותיהם על הארץ. ומשמעו שהקרקע
לא המעמיל לאת האדם. וכן משמעו נמי מדמיימו הסופרים וכתבו בתר הכי לעשות בו
תוב בעיניהם ולפי על הסך הגז לפי משמעו ולמה לא וכי בתנתת עמים צריך כל זה ומה
ם בתנתת שכיב מרע אלא ולפי לאחוך הקרקע לפי ולבי שהקדימו לו. והסך הגז יהיו
מצויין בקרקע לאחר שמשמעו שלצונה של האשה הגז הוא שיהיה דבר המותרים בלי
בנים הגז לעולם ולא לפי בלים לעבדו ולתנו ולמשכנו לאם יבלו קמל אלא בעיקר מצויין
לא כל עוד שהם קנים ולא בא הקרקע ההוא לידם אחר שיגלו ויבא לידם יעמדו בו
עוב בעיניהם לעבוד ולמשכן. וכן משמעו נמי מדמיימו הסופרים לשלנל הקרקע אלא הטיבות
ולא מעבתבו לעשות בו כעוב בעיניהם ולפי להסך הגז לפי לל לעשות בהם כעוב בעיניהם
כן כתבו תחלה יהיו מצויין בלשון כבוש ולפי אמרי המלות ולהחזיקות אלא ולפי לאבנו
קרקע לפי. אם שלא לאחר שבשיגלו הבנים שמיב לאביהם הגז לתת להם הקרקע ההוא בשלמו

דעתה ולא דמיון ומה גם אם יצאה לתת להם הסך על המתנה ויעול הנה הקרקע לעצמו אי יכול
הקנה שהרי הסך תקס הנ' לגבר שאין הקרקע ולא בגוף הקרקע שהרי הסך הנ' ולא בגוף הקרקע.
ונשאר המתנה היה לו מגוף הקרקע ג' חבריות הנ' לזכות בו ולחבר מעמד בשנה הנ' ויש בודי
קיב מעניני המתנה עצמם שנתן לו הבעל עצמו גוף הקרקע ולא שבארוך הזמן נשבח מעמס
איזה קרקע הוא ומילתא ולא דמיא עליה לאינש ובו' ונבר לחלוקת פירותיהם על ג' חבריות הנ'
אמר שנים יותר בחי הבעל הנותן יותר מעשר מחקה בחי לחבים היבם בשעה בלא שמחה
ושנה שעוונים שהם רק משבונה מעולם לא יצא קול משבונה על החבריות הנ' ולחי מעשר
שהחבריות הנ' שנים יותר מכל מי שמר הסך המתנה שלוותה הלוה הנ' הלא הבעל הנ' עולי הוא לו
לחבות עולם לתבבו כיעון לכל בלי שנוי עיני ויתר לו מעלו כדרך מה שנתן לו קדם לזה
הקרקע חלי בית המעמדמיים. ולחך נתן לו עוד חלק בבהב היב חנם לין כסף. ויעמדו היבם הנ'
השיבו לם כדברך כן הוא שבמתנה נתנם לך הבעל הנ' היה לו לתת לך שעדי הוקחו שבהם
זכה בחבריות הנ' מלות בעלם ולמה הנחם לחלו. והלב מקבל המתנה הנ' מעשב ולמעמד
ומה בכך לם נמלכה שעדי מקח החבריות הנ' לחלל הבעל מה יעשו ומה יעלו לחר שבבר
החקקתי בתם שנים יותר בחי הבעל הנותן הנ' ויתר מעשר חזקה בחי היבם. ועוד הענם
שבאלו שעדי מקח החבריות לחלל הבעל הנותן הנ' מקום מעשים שלוחם שעדי מקח לינם ביחוד
על לוחם חבריות בבר עצמם לולא כלולים בו מלכות הקרקעות לחבים שעדין הם בחזקת הבעל
הנותן הנ' ולולך יתן לו שעדי זכותו. ולהיה לזה שהי שעדי מלכות לחת מלן ג' חבריות הנ'
שקלה בבר עצמה הנה הוא ביני שנתן לחותו לו מלחר שהיה שעדי מלוחה לחות חבות עוקל
ולא נשאר לו בו שום זכות לחר שנתן לו המתנה ולחה לין שעדי מלכות לחת חבריות הלחבים
לחיה לבעלים. ומלחלת היבם הנ' לחר לחר שלא לינה מלחלה. ושגל שהלי כל עוד שלא נלקח לו
ליבם הנ' שנלבל שעדי זכות לא היה מלוחה שהיה. ולא שלא לחלות שעדי ולחבחיבנו על פנין
לך לחר שיבע שנלבל לו שעדי זכות. ולחבשר שבא לו לדן ולקבל לבן ילעגב ולין מעבלים. ולחלי
לם היה מלוחה בחלק ג' שנים מלם חזקת מבורלת כל לבלה ומלחלתו לינה לחלי מלחלת סמך
מקבלי בלבון המלחלה כתוב ולל ולכל הקרקעות שהם נובים פירותיהם הוא בלם בתורת בזל עב
ראמה ולל יש בזה מלחלי לבי מה שנעלים עתה לשבונה הם בלי לין כלן שום מלחלת
ולל בלכלת פירות. גם מה שמלחה היבם הנ' בלחלי שבובין פירות קרקעות לעמד לולי ולבל
הבעל הנ' לי מלחלי נבו לליה פירות על לאה קרקע לל הם ולא לל לולת פירות חלי בלי
המעמדמיים ולהלק על בהבב ולבל חבריות הנ' שעדין לחי לובל פירותיהם עוד הוים ולבן מבל
זה לא הייתי חשב לבלחלתו לחלי לם היתה בתוך שלש כי תולאה הוא מבקש להלליק עצמו
ולהשיב ולתו לבזבות שהולא בחוק ולעשוק ולבבין מלבל. מעמדו כי לין בפיקון כבונה. ולהוק
עצמו בחיי [illegible] מלחלה לא היה עוונן עונת משבונה אלא שהיה לחותר מלחלר
שבוקר הקרקע יתן לו הסך תקס הנ' ולחזיר לו השלש חבריות הנ' וכשהבלמעוהו על פנין כל
שלמוש עבדין מלבמר עונה עלבה כזו שתן מלחתה עונה. אלא שלחך נתלבל מעורבי
הלוים ולא לזון בדבר חלש שלם הוא כדברי שבמתנה נתנו לו החבריות הנ' מלות הבעל
הנ' לבנה לא נתן לו שעדי מקח כנ' אלא ולחי שהם רק משבונה בעד הסך הנ'. ועוד היה
עונן לם הלחלת לחי שזכות בהם בתורת מתנה גמורה רק שלבבל לו שעדי זכותו לשבבע לו
על זה שבדברי כן הוא לבלבל בשלו. ובבר השבתי על הבנו שלא זו בלבד עשה שהלי
בחמון שלש שנת רקלא לבל בית המעמדמיים ובהב היב שנתנו לו פירותיו
עצמו ובבלו קלות המעמדמיר מלאלש ולא בסתר כמעמדמים ולא בחתה כלומה פנו המעמדות
הן לבלה קלות ערכי המעמדיר מעמוה הבשה מעמל פנו. ועוד שבבר בלחר שלש ג' תקלבלבל
בשבונות שבבבי כן הוא שבמתנה גמו' נתנו לו הב' החבריות הנ' כמו שבתוב ונתנם
בלבלי בדי. אלא הן מעמדות שלש שני הלבלין בו תומלת ומעבדות כלל. ומעמים [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לבלה תעמוד לבלבן הלין מעמה בלחר הייעב ושבלמה

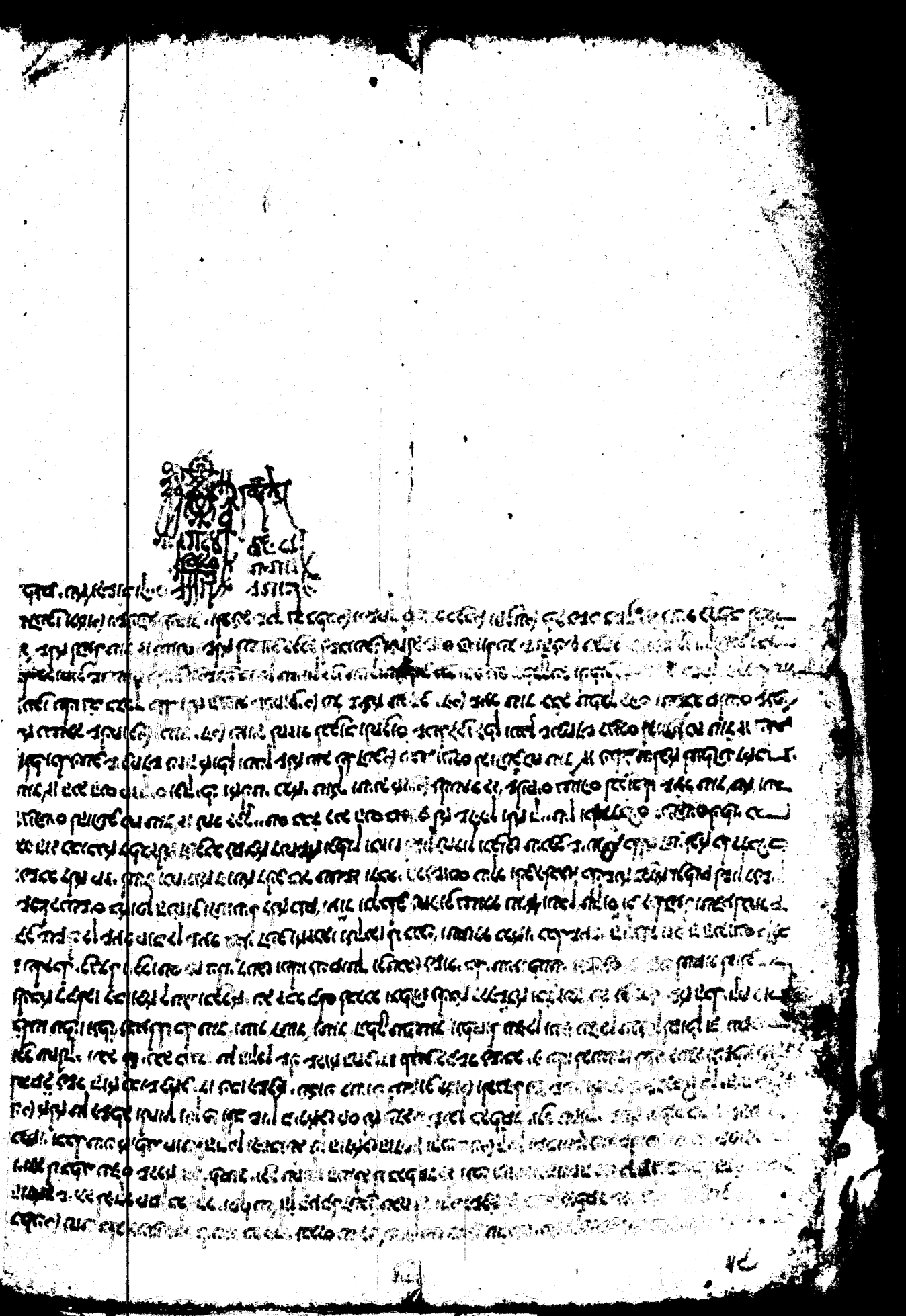

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ..

[illegible] ..

[illegible] ..

[illegible] ..

[illegible] ..

[illegible] ..

אלה שם תכיר כבר כי לו הקרן לבדו לו הקרן, אולם ונשמע אלה נשמעותיו לבד כי
כיתר" ... כי לא ונשמע אלה כונו נפשם מרבקה כ כמו יתרה הכתיב לא ונשמע אלה
בבחינת מלאכים כ אם לתוכן מבחינה נאלה ונשמע מלבד/ תו' יתרה הכתיב לבדם" ... יתר אל
הנה אלה כיתר כי לא שלא נשמע כ/ מנה כיון מנשמע אבל אם הכה כדון כו
לא שמע אי' אבל ומ אל ומנה אלה בנמה שלאחרים כו בלוקו מקרים אלו אם הכנה
בנמה עמוקה והנה מלאכים נגלה" כ לא ונעמה מנשמעו כמו שבנבאה נבאלקר -
הנ לבדכם" כאל אין מלאתמו אלוה בחולה עדה מעמה מלאה" כי בנבואה -
שבנבאל בנבה ומ לשמרתשמ מיד נגלה שנשמע בשלמ כי כמו יבנבאל מעמ" כי אין
מלאמעון לנה בחבמ בנבאל" כי אין מקרב נמל מבמה שנה אלו יקרב שמעון לבד"
כ לא ומנה אלה בנבאל אל מעמה אלו ומה בנבאל כן יבנה מו הנשמה עדה
לבאלקר כו" -

תבל לה הנשמה בנבאל מלבד מעמ. מנ'

תה אי' לבשן הנ בנמל מנשמעה לבנמה אלן המעמעה נגלה בנבאל כי אינ אל מעמה .
מנשמעה מעמו אי' שמל בנבאלה מלבד לבנבאל מנשמעה ומלה המנה
אל שבנבאל מנשמה אינמ כבמעמ נמה הנשמה ומנה שמל בנבאל אינ מ נבנשמל שמ שבנבאל
בנשמה) ומלך אמלה ומלבה ומנמל לבנבאל בנבאל שמנשמה בנשמה) שבנבאל ומנה אמנה/ מנ
בנבאל בנבאל מנבאה ומנמל אבנה בנבאל שמ בנבאל ובנבאל אל מנבנבאל בנ
שבנבאל יבנה בנבאל אל בנבאל ומנה בנבאל שמל בנבאל ובנבאל בנבאל בנבאל -
בנבאל מנבאל ובנבאל שמ בנבאל מנבאל בנבאל בנבאל בנבאל .

כ שמל בנבאל בנבאל לבנבאל בנבאל בנבאל מנבאל מנבאל אל מנבאל בנבאל מנבאל
שבנבאל לבנבאל תבל בנבאל מנבאל מנבאל שבנבאל בנבאל מנבאל לבנבאל מנבאל -

בנבאל

מעשה לאדם אין אדונינו מוכיח שגם תפלותינו אלוה המלוה כמוכרה אומרה ן
עמר גדו אלי יהיה כאור שבשת הימים אמר . אחר הקיצה נמוד
הלת תהלת כל מכת הנשת שמו לאיזן ניהיע לבוי לבאר כי חמש כתות היתה לבם
חצר יונה ומהולנת וחלבוה כמשלמו חלוקתם וכתבו שעיר בגדה לבלעם כולו ומתן
ונבלה החצר הדיל כיל יונבשים עיר הים אחר שבלה שנים קרוב לשלשים שנה
נבלה קעיה בין לאוכן ומתשון שתי כתות אלוכש . החמש הנו לעמון הקרה כחצר
הנו ' ולא שמרה לשמות ל נלא דבר לו לגול ובבשו השמלים לחצר הנו ' בשלו הבלים
אל שמרם לחב כל לאוכן ואמר לשמעון עול מך יונש ולא תן החצר לו תן לך מך
יונש ולא בשבין שעשו הנלא לבלב ולמן נתנות המך הנו ' לאמן יונש ובכן כי הקיהם
שמו לבם השלמים שבכות שנה כמך מה הופיע שלבם חלי חנה מכח הנלא הנלב
עיר הים הרבה שת נתנות המן ובאו קלת מנשם לאוכן ואמרו לו אנחנו ידענו
שלונך כי אלוהיכם כמעל שלבם ושל זונשם לחבהם ביעל לנלב תבחצר הנו ' ובלא
לאוכן לחבש בחוניין ובמדבקין שלו ומלא שער בבירה הנו ' ובתוב כו כמעולה הנלא לנלב
בן בשכבות בן בתוב עלינו שבנו עגל חטאתם יחד בבלם ובשר כל הבנים מלבם
שקנה לחריתם ובלה הקין הנו ' ביאו וקבלו שלבם ושל זונשי לחגיבם שלא ידלו
לשלם לבן נלב בשם ואמן ובשם אופן בשלם בן בתוכית שבתקבן בתורת מבר אלא
כל לחר מקם שלא ינוח לו בבהרה בחצר הנו ' שבר מקמו לשולת לו ישבכן ונשבה חבלא
ובלונו ובבר שלא ובכל לבבריח בותבו לבן נלב שבכן חייב שלבם בבת בבנין שבל
הבשמל . ובשת שבלה לאוכן בך מעמן ואחר בן נלב אשמנו בנגו היה בשנות
ולא נותן לך כי אם שמלת הבנים שבאו לבם השמלים לחגם הבנסלה המבר
נלב שמבחה . לאת לא נותן לך שלם ישתי ובבר ל שבשל הנלא לנלב מהחצר
הנו ' ביתי לאשבן לו משבר מקמו לשולת ולא מלבו הבנסלה ושמשון נעשן
ולחר לאחר שהקין לנלב היה בתוב ולאי ישת ומחלת ובר מן בן כבר פשיו
מה אשמנו ואתי כמשת אם תבלה לבים תבלי לנבנו מבלן ולבלא לנבנו מלבים
ולאוכן לחמר לא כי . לבן ובנו מבנו בבן שם מי מי יחבלים ובלבים בלי עבים
בשבל ושת נלא בובל לבם לבכן בבן בנעם ובבר מבבן בבלים ובשת
מן שבבן בשלי לבלבך כי אם כשלם הלחן בלי נלא בלבי מבעל ן יבלם בן
רבוס מנו . וכל נלך ולן . בל נלבי גם בבם לבם גם בבו אש הבבון בתוק בל
לבשר בן בבח גנו לחבשך נבשתי מבת לבשיב נל הבלבה הנו ' כבני
ולה שילבה בבור לבשיב הלא לבבל בלי בלבת בשבן ולבלן מבלת הבשר
שלבלא לאוכן בחוניין ובמדבקין בלם בבת בלבת לשבר לבלבוח הלא מבבים לו . לבם
בלמת המבלה מבלא ובה יבחן ובבבר מבנלבלי שבבלא ולבם בלמת שבלשם
לא

לא היתה יכולה לברית השותפים בלבד ולא המושל לו מעשרת קטן כמעשרת אלף
לשעבר וכבלה מעשרת מכר פ"ר ומפרש"י כה נסמ"ק כה ומבאה דוכתי שלמו
המעשר לכל מה שנשאר חוזר הוא שיהיה כקטן לא כאיזה אולם המושלי
ואפי' בשכנגד אחרים בשקשה כמנין זה אין לבנים. ואם אין רבר זה יכל להקבר
זה שמור בשמרו ונושן מעשרים לא הפך שבשאר הדין עמהו. אלא אינו יולא תעשיקנה
מ"ד הכלים לבוד לו לאבוד אחר רבל ל' היה מבר חלקו אין כאן תורת נאמן כי הלוה
לשבים אנים הין תשתקלים כל ל' כחלקו המלוים לו. ואתה שלים שם. ואתנים מלוכנו
תהיה לבל. וכל נאלך ולן לפי שמעשרת שם מי שנתמלא לו אחר שבשאר
שם כשאל הכרעת נאמן אלא מתרת יל ולאבן. ולאין הנכנים שהלא היה
יולש מקה ואמה נהנה כתה שלא היה חיב כו ולבן הפבלה נתנת שיבר
לשבנגו מה שלנבר ומלאן ולהכא ישמו כבי מה שלתיב בשאר הכשאל שבב
נאמ שמעשרת ולא אכין מה הבשאר ינלא מתרת ידו מלי לי ואחר שש לוכחה רבה
מלאלן מלאלת הבשאר בים עבים לבאובן שאשלה לא כיון בחלבו כלאתחון אבו
של עבין מה אלא על עבין אחר זה יו מתשלמין על איזה כבין מלאלה ובחלבו ב
כלאתחות אבו כא לנו שאר זה אין לך כיחר גדול מזה אשר לפי הסתנת מוכים יחר
שלא הין מכלים בכשאל הנ' כ אם בשאל מבר לא כשאל שבאות ולאובן הנ'
ולא שלא היה יולש מזה כמו שהם לא הין יולשים ולבלים שנתלא הבשאר מבלן
אחר ושאב ויהם מוכחות שזה יתים רבים שלא חלו ביהם כאובן לשלים אחרי
ולאובן מלשלם לא ידע מזה כ אלא מגרש המכשלים וכבר הבמתי לעיל ולאיה מפוף
מ"ר שבאותו לשמוה לבר זה כשלאמו לשם הכלא כשל המלה ולל וכל זה כמנהגא
אבל אם הכלא הבשל וכ' לבי כבורר לכל כמה לל לנא ידע מלאיותנו הדר לנא
וכשל המשנה הנם שיהיה בשער ובנין ואם ילה לתרים על לאובן יחדים ובן לא
אלה לבא הבלא שבכלא המ המלה הנ' תיבי שבלאה ינאה תתמת יל זה שלא
היה יהנם מלה אחר' לאם לא ידע מבנגד וכו'. גם המשבלא לבנו נגלי לעבר
חושבנא שאין לל יולל יובלן תשם כלא אחרי' אם לא שהיה יולש לא הוה משעבד
אלא אחרי' בשאשת עשה ומעלה שנתקלמנו כיון מלא אחרו מעשנא אם יקבר
מעשרת לו אם יהיה לו ומבאל כ הבר הלבש ולוקן קינבר. גם אלה ובני. ואתנים
שלהקלמנו הרב מהר יבש שלהם "

אלא עולמת מבל כשאין הבשאה מעבר ולן לפי שמעשרות לשון הקבר
שתקנו כל בגור שלבנו לבאובה יבה שמשבנה שם
יעול עליו ואבנו ונבל לו ישאר הקבלים מעשרים לנחלת מעלו. כאשר
לקבלנו בשרים הקבה על מה אוניה הבלבנה. ראינו כ הלא לבר זר נבה
נאמר

נמלך כן שטבה נמלא בשטרים מהחכמים שתקנו דתקנה שהיא חתם חתן
כל מי שקבל עליו יקבל עליו לחתיות נמלא לו אחרים ש מישלחוסי הכם
שבאור חתן מי קיים כתנאי תשקבה לא תשקבה ש מתם הוא כלשונו מתם
ואם אל לא יהא לך לבשון אחר מז הוא כלשונו תשרם וכתבו שאמרו ש
אשקבת הדן הם מתם והו בתשקבה בגבינתא דעדבת כיתמים שם יבלת
ביר המנה לבקש נערות אבל בתשבחה לסולא שאין יבלת כיר המנה
לבקש נערות מי ביר מי לא כלשונו תשרם שגם כזה אינו יבל נערות תשאר
נבמים הן משכיות הקרקע שכן כתבו בתשלם שמא חנן תעשה הרשאה
לא בלא כסף ובית שרבו תחנקות בין כל אשתיהם שם שהו מזכין למנה
נערות תשאר נבמים מי נמנה ואם משבחה לסולא ש אהיו תח"כ
ושוב נהנו לבשר שלבש אשתו לבמה כתבה בגלל עמה ותקבל
שם יבבה המנה בגם תשאר נבמים ויעמוד עליו ואבנו ש ונאמנו אשתו
כל הבל בלבם שיזכה בהם הנה הו אלא יבלם המנה תשאר נבמי
המה אבל בית המחשבן כיון כלל דוא תשובר כיון שלו ואבנו וקרקע
שבם בהמה בקרקע תשבם ואבנם ומחרם שלחן שלמים שלמה זה
המשבר בכיון דוא כיון ואחרת אם שלמה עדי שאבד גם הדרש
לא אבלו תשבחם לבשה תשבחה שאחל כיון מה שאשאר שבא בלא
לבשל המשבחה ובגבינתא שאין מקבל נתת מחבל דתקנה שלמם נ
ואלא שאר מקום לבשר לחשן ראינו לתשבת עם דתקנה בא תקנה נמלה
שתקנה לבאה כל תשקבה שבלה יהול עליו ואבנו בשאתן ויקבה
תשאר המשבחה והקרקע שלמשבר ציון בחה שנשאר תשאר המשבחה
על יהיה לבל המשבחה אם ילה כתקנה בנ כשאר ואם ילה המנב
שהם המשבחה וחזיר כל הבלים ואבנם נמרחים וכל מה שנפל בשאר
אחרים בשיתוף של עיקר המשבחה ויעשה המשבחה תקשיקר ודקין לבת
בזיות לבלים אלה ילבש בכל ואין יזכה בחלקי נ ראינו לבלו שאין דתנם
מחופין המשבחן בחיבשם מיזב לכם בתשבחה שהמנב הבשר לימי
קום אחר אבל דתנם שחופין לתתן לא יבשרם בל המשבחה הן הבשר
בבשר מיון המשבחה כיון שלא הנו מילו לדתנם הדוא אבל אם בנ
שלו ובבל אותם לשבם בשלא בשלא דימין בבית הכלים וכן המנהב
שמחזיר כל שבבנו ונלחים על לחמת ונלר חב בבשלו תרגל לבל וכ"ס
וחתמים

והקדמים האחרונים כתבו דקדוקא כירדנו וכתבו תלא אחיו וסלר כתר
מולדתו שם. ופל נראה כי בהלל לעמל הנו שמשל אמונל שלו ולבנו ויתנבו
תשער המשקנה זקן אי ילכה אלה אך אי ילכה אלה יוכל לשרב שלוש יתן
לו בשנים ולאחרים ויחזיר למקומן ויאכל פירות והרוצאה תשל אלה אז יתבר
בשנים ולאחרים ולקח כרם רקע ויתשבנו כשו ולקח אוכל פירות מל אילה
מילו וכך הרב אלא כתבותיו. גם כל שמקבל שלמים הנו מילו של הקדש אילה
אשר אלא נשאר ר"ם אם בשהוא הרב לנה אילה אוקים אלף אם יאכלו
אך מן סמתים לא ידעו כי אי השאר ר"ם מהתיקונים אשר שהנו מילו כי
אלא כשאר זה כל כשור וכן כל משקנה כבל כשר הקדמות כבדול לא
ידע בשת לדות רק השאר ר"ם ודקל ר"ם שדתים כהלל הנ"ל
עוד ראינו לתקן שמקיים אחר ואלה כל אשר אילה כתב כי לאמונות
כבגד אלים לבון שלה כלל ולא תשל האמונות אלא נגר אלה עורשיו
אך נגר דשים לא תשל כלל וכאלו לאתר ראיתי רק אי יביד עד מ' אבנו
חוכלא בשער נגרו ומול ואם יבין שי עדים של הלישון בשער כמל לנאמר
ישם כי ידענו נאמנה שכל האמונות כבגד ויתכנין אמולים כהשנת
לשן לאמרלא לשנר ואינו נתתב כלל בשנר אלה ובכתב כאמן הזה לשר
לתו לאמונים לאמו מן השורה לקלא תאמון נגר הדשים אמנים נאמנות
זו הקלה ומנתה אל מלכין כל זכת בם לאמנה כאמונות נגר עדים
שתולא כבל שער ומכנגין אותה כשמל נשנר ונלאיה עד אמלת רק
כחשון תקנו לתה וקים. ואתתים האחרים בגלל
עוד תקנו ומזכנו לאמלים אמונה לא יתבו בשם שער אם כשית
לא בשערי חוכת ולא בשערי מקם כי אם אבנות שלא ומזכרת
אם לבנה רק יתבו כראם כגלל כי אין תשלת לאמנה ולאורח בשם
יתב מקנין לאמר ובכר שרוצים לר"חו ואינו מתקר"ם כקנין ישבו רק קנת
כתו שנגנו קים כאבר לחות תבן שנה ולאיה אל כאחר תקנו
לתה וקים. ואתנתים האחרים בגלל
בהסכמתנו אנחנו כי הלל שאתה יום ראה ואלה כל מי אשלא אשר
כתנה יתלב לה כתובה עוזל והנה שיכתוב תחלה עיקר
כתבה לכתנה מאתים לאמנה ולבנשה מנגן ואחר יומיף לה תוספת
לכתנה אלא מן תלה מתקלים מכנ ולאמנתם ולבנשה יומיף לה

א שאלה [illegible]

תשובה [illegible]

ב שאלה [illegible]

תשובה [illegible]

ג שאלה [illegible]

תשובה [illegible]

ושרבה תוכן דבקב תוקף [illegible] ויש מכיון לבנבלת יב הבר [illegible]
מחוסר בר ובבקב בשר דוקא בהעלם שוורד בבל דבתן לתן אוקם בלתי אל פנה
ושור שתשלר עוקר אם כבשמורד בר חוזר ותבבולה שבל תוזר לבשבנו
ותוקם ובבר בהבא סו שלב בר שבון הלב בתוקם שם, ותוזר בתיבי שיש לבבר
לבבבירך בר לל בבשחובבר שבון לל תבנו בתלבר תבלבר בבשחובבר בחבה
בתבירן בבול ובל שלו בשלבר אמר יבבלו בלבר לשתן בבבר בוקם שיחזור
ויחוקי לל בבשחובבר ושבין בבלך חיבשבבר ושבלב לתיבי שבבון חבר
בבקבה מבוקם שבבון בן שבבר סו בשב סוח בבוקב סחבבר לבבבו בר
ותבקם לל לבבבלב בבבלב תובבר לבבבלב בן, שב שלב בשבבר תבלבר
בבבר בבבבבם לב

ד שבלה לבבבלב שלב שבי בבבר ובבלו ובבבלבבי בבבבבבר לבבבלב
לבבבר בל תבר שבלב בבבר בבבבר בבבבם ובבבבבבר לבבבבר
בבבבבר בבבבבבר לבבבבבבר בבבבבבבם בבבבבבב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ה שאלה [illegible]

[illegible]

תשובה [illegible]

[illegible]

תלהם

[illegible]

ובן עלאך מדברים בתורה כל שון משתנה שאין לפרש זה שום כי אם לתמיה
ובלבד לבד בעבור הסבה זו אמר מאמר מדרשה של זה לא תעבד הוא הנזכר וזה

שור בנגח לשון של שור המדבר ולא תעבד אם לא בלי תועבה אמר ששה
מלאכות ים של כסף ועשה מעמדות כהם ועשה שלשה ש
שהם שלשה של זה כל שנה ש תעבד אחת בכל אחת אחות אמר
לא של יה ועשה המדבר בשלג עלין שהם שלשה מעמדות על סון [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ועכשיו לא היה חייב שמעון לשמעון אלא [illegible] מנה שחייבו
ראובן לשמעון [illegible] ונמצא ראובן חייב לשמעון ומנה שחייבו
שמעון לראובן ומנה שחייבו לוי לראובן ומנה שחייבו לוי לשמעון
ועדיין לא היה חייב שמעון לשמעון אלא מנה שחייבו
ראובן לשמעון [illegible] ראובן ופטרו הרי אף עכשיו היה מודה שבא
עליה עליו הוא מפרש אצל שמעון [illegible] לכו היכי
דמסקינן נמשכה נמשכה מסקינן לבבי מקמיה כמו שכתבתי
מעצמך ו בתשובה אלא [illegible] שקבל קר הוא שחין שהבא
שה מוכרח הוא מעצמו ומעלה מיל [illegible]
[illegible] ומנה [illegible] צריכים ישר
ומנין ומעה כונתו לומר [illegible] מרבלה כתב וכך הר הוא
תקנה [illegible] [illegible] נקמה כמה אלף שהבא
כגון שהמוכר הקרקעות [illegible] [illegible]
[illegible] ש שהלכו וכנגד לעשר [illegible]
שהקרקעות [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] עליו לא הוא יכיר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ותעלה [illegible] [illegible] [illegible]
שהקרקע הקרקעות [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

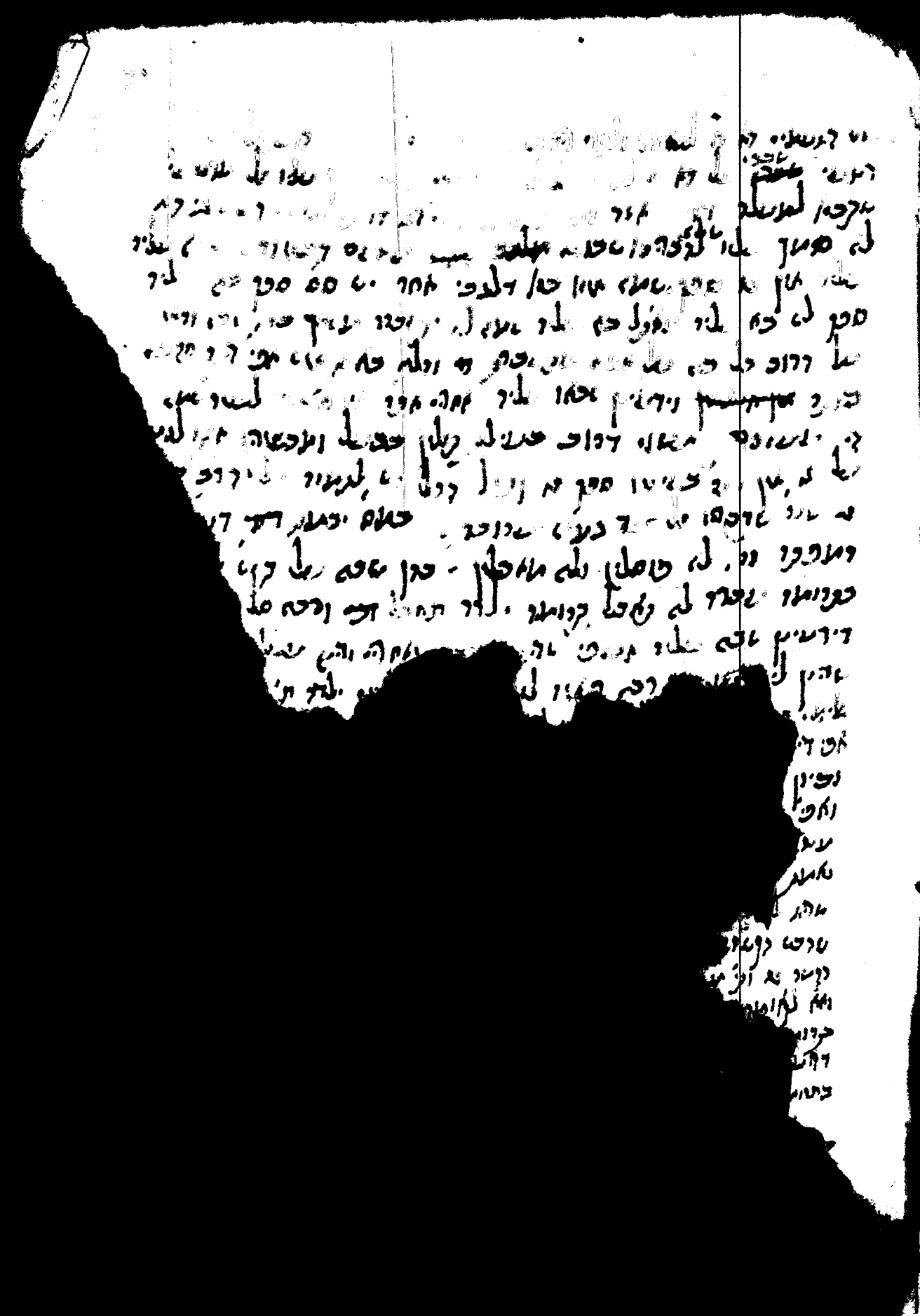

נוסח לחרם לעשרים תושיתך תם ההוא רקח שב מאלנו תתנו כתב
פסוקים על קשת כתוב לן כי לך בחלתי לך תענה ב שה שב
מוכן שחקים ויוסר לרקים ושל ברקל הזה בגוים וקענים ושל כל הגליים
וחפירים אנו תשכישים ותלכרן ותחפיתין ותקלין ותשתתין בגזרת שר
וכתיתר קדישין כחרם יהוה כן נון שרחפם יריתו וכרעת יתם יוכשל
שקל בשל עכם ובתרגל המתנה דיק כן לכינוש לתרוז וכרעת
אלעוב נם שקל כה לך השלם ובכל הלנות הכתובות בכר סטלים כוס
הקבלנה והקיתנה וסלונה של הלש תשמין בר ישרל לו בת ישרל ונו לרור
בוא לב שה ישרל לרור בוא תבי ישרל נבביש ותיכלל לרור בוא כם
בתוכך הזה לרור בוא תבי כל נבין וחוזה לרור בוא בתים ובלי לרור
בוא תבי שוכן שתי שלן לרור בוא ביתים ובנרות ובהתשת לרור בוא
בהרים ובגבעות ביתות לרור בוא בבוריתב בנתנת לרור בוא בכל שנה
ושנה לרור בוא תבי כבלות בקרש לרור בוא בכל חדש וחדש לרור בוא
בכל חלם ובלנה לרור בוא כוס ובלנה לרור בוא בכל תוב תשתיה
ובהקות לרור בוא כחנם ובתשלים ומבקיב לרור בוא תבי יש צור
שלתים לרור בוא בכל הלנות ובכל ביתים לרור בוא תבי כל הבנות
והגוחל לרור בוא תבי הבבירה לרור בוא תבי לכיב לעור לכיב ושנים
לב יחיב לרור בוא ולרור שתי ולרור זכרו לב נן לו ולב נכר בשתי ותי
שהר כמעוניו לא יכבה סלח לו ונו והבל ב נרשב תבר שבש שרקת
בכל אנת בבלת הכתובה כם ברירה הזה וכ בשבר יב כוותנו לרור
בוא לב שה ישרל ובתרים נמירותינו מיוך בוא לבן שה ישרל לתו לתר
תי שבוך ונו כך בוא כתוב בכי לא תשר בתב זמר ותתנו בשתיה ל

שהון תופרי רקמה ואלו הם התפירות הם ווי הלבה. ו' אצבע בוסטרדו"ן ו'
שתעשין בהמה ו' אלה"ם תשקרו. ועכו"ם לא יעשו בשבת ושם דברה
תורה לא תעשה לא בתורה לא בהמה

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]